

Trước khi kể lại buổi họp đặc biệt, mang nặng lo âu này, tôi chân thành phân ưu với tang quyến cố Thiếu Tướng và xin góp lời cầu nguyện cho hương linh chiến hữu sớm về an nghỉ ở Miền Cực lạc.

Kể lại buổi họp vì Tướng Văn Thành Cao, thay mặt Trung Tướng Trần Văn Trung, Tổng Cục Trưởng Tổng Cục Chiến Tranh Chính trị, là một trong ba tướng lãnh đã thay mặt Bộ Tổng Tham QLVNCH đến trình bày và tham khảo ý kiến Liên Minh Dân Chủ Xã Hội gồm 6 chính đảng quốc gia, về dự kiến tái phối trí quân đội trước tình hình đất nước và tình trạng khó khăn thiếu hụt các phương tiện chiến đấu của quân ta sau ngày quân viện Hoa Kỳ chấm dứt với Hiệp Định Paris 27 tháng 1, 1973.

Buổi họp diễn ra trong không khí nặng nề và lo âu tại tư thất Phó Thủ Tướng Nguyễn Lưu Viên khoảng 6 tháng trước ngày triệt thoái Pleiku, sau khi Cộng quân chiếm Ban-Mê-Thuột ngày 10/3/1975.

Thay mặt Lực Lượng Nhân Dân Kiến Quốc, tôi dự họp cùng đại diện các chính đảng.

Tái phối trí có nghĩa là rút hết quân ta ở Vùng 1 chiến thuật gồm các tỉnh Quảng Trị, Thừa Thiên, Quảng Nam, Quảng Ngãi, Quảng Tín, gồm Cố Đô Huế và Thành Phố Đà Nẵng là hai vị trí quan trọng về ý nghĩa chính trị và chiến lược. Hơn hai triệu dân sẽ phải di tản vào Nam vì kinh nghiệm rõ rệt là Việt Cộng đến đâu, dân chúng tháo chạy dù phải hy sinh tất cả, ruộng vườn, nhà cửa, v.v.... Cuộc di cư vĩ đại của non một triệu đồng bào từ Bắc vào Nam năm 1954 với Hiệp Định Genève ngày 20 tháng 7, 1954, còn để lại những chứng tích hãi hùng của một cuộc chạy giặc, lìa bỏ quê hương xóm làng.

Tái phối trí lực lượng, ta sẽ rút được từ Vùng 1 ba sư đoàn bộ binh, sư đoàn Dù, Thủy quân lục chiến, Biệt động quân, Thiết giáp binh, Pháo binh, Không quân, Hải quân, Địa phương quân, Nghĩa quân đưa vào Vùng 2 và Vùng 3 chiến thuật, tăng cường quân số bảo vệ diện địa, truy lùng và đánh trả các cuộc tấn công của địch.

Tái phối trí tập trung lực lượng, thu hẹp diện địa phải bảo vệ, còn cần thiết hơn nữa vì gần hai năm nay, quân viện từ Hoa Kỳ chấm dứt với Hiệp Định Paris 27 tháng 1, 1973, quân ta thiếu hụt các loại bom đạn, nhiên liệu, bộ phận thay thế quân xa, phi cơ... khiến hỏa lực và chuyển quân phải hạn chế trong lúc quân địch được cộng sản Nga, Tàu hỗ trợ tối đa mọi mặt.

Tháng chạp 1974, Đại tướng Tổng Tham mưu trưởng Hồng quân Nga Sô Viktor Koulikov còn đến Hà Nội, mang theo tiếp liệu và kế hoạch dứt điểm cuộc xâm lăng VNCH.

Nhu cầu tái phối trí quân lực trở thành bức bách nhưng bỏ đất, di dân với một qui mô rộng lớn như vậy là một quyết định quá quan trọng mang nặng một trách nhiệm lớn lao không một chính phủ nào có thể ban hành được mà không có sự đồng ý của quốc hội trong một thể chế dân chủ và khi chưa xảy ra trước mắt một tình hình quân sự bất lợi nghiêm trọng.

Chính vì vậy mà Tổng Thống Thiệu cần tham khảo ý kiến của các giới chính trị chống

Cộng qua Liên Minh sáu chính đảng quốc gia dưới một hình thức kín đáo đặng tránh gây hoang mang trong dư luận đồng bào và tiết lộ cho địch biết.

Ngày 13 tháng 12, 1974, Cộng quân mở cuộc tấn công ồ ạt vào tỉnh Phước Long, cách Saigon khoảng 120km, và cũng để dò dẫm xem phản ứng của Hoa Kỳ. Hoa-Thịnh-Đồn yên lặng. Trận chiến ác liệt kéo dài đến ngày 6 tháng 1, 1975. Cộng quân bỏ trống miền Bắc, dốc toàn lực kéo vào Miền Nam. Địch và ta đều bị thiệt hại nặng nề. Không quân, Bộ binh, Địa phương quân, Nghĩa quân ta, tất cả đã anh dũng chiến đấu đến phút cuối cùng. Vì phải giữ lực lượng cần thiết bảo vệ diện địa cả nước, Phước Long phải chịu hy sinh.

Chiến lược tái phối trí quân lực càng ngày càng bức thiết như một cuộc giải phẫu để bảo vệ sinh mạng nhưng, như đã trình bày, không ai dám quyết định bỏ rơi một phần cơ thể quốc gia và hai triệu đồng bào đang sống yên ổn.

Quân ta tiếp tục chiến đấu kiên cường trên các mặt trận trong những điều kiện khó khăn mọi mặt vì tiếp liệu thiếu thốn nặng nề. Trong lúc ấy, chính phủ vận động vay mượn một số quốc gia như Ả Rập Xê-Uđít để mua vũ khí nhưng rủi ro vô cùng là Vua Ả Rập vừa hứa giúp, đã bị ám sát.

Một nỗ lực vận động chính giới Hoa Kỳ xét lại viện trợ bằng sự thành lập một chính phủ đoàn kết quốc gia qui tụ các đại diện của các đoàn thể chính trị, tôn giáo, nghề nghiệp, giải quyết các vụ tham nhũng theo đúng luật pháp, không bạo động, đặng tránh mọi lợi dụng của Cộng sản, không chấp nhận giải pháp 3 thành phần như CS đề nghị, huy động toàn lực quốc gia chiến đấu bảo vệ Miền Nam, VNCH.

Thực hiện nỗ lực này, tôi muốn đồng thời làm sáng tỏ một nguồn tin thất thiệt rằng tôi sẽ ra ứng cử tổng thống. Tôi nhờ linh mục Cao văn Luận và Thủ Tướng Trần thiện Khiêm dàn xếp một buổi gặp mặt Tổng Thống Thiệu (2).

Một buổi chiều trong tháng 9, 1974, TT Thiệu tiếp tôi suốt ba giờ trong lúc hàng rào kẽm gai được đặt trước cổng chính Dinh Độc lập để ngăn ngừa sự đột nhập của đám đông biểu tình của phong trào chống tham nhũng của linh mục Trần hữu Thanh và một vài đoàn thể đối lập tổ chức.

Ông chấp thuận trên nguyên tắc đề nghị của tôi và hẹn sẽ trả lời trong vòng một hai tuần. Phần tôi, bắt đầu tiếp xúc với các đoàn thể trong liên minh các chính đảng và Đức Giám mục Nguyễn Ngọc Quang, Tổng Thư Ký Hội Đồng Giám Mục VN, mà tôi đi gặp hôm sau tại Địa phận Cần Thơ. Đức Tổng Giám Mục Nguyễn văn Bình đang ở La mã lúc ấy Phản ứng rất tốt của các cuộc tiếp xúc và mọi người chờ đợi.

Khoảng hai tuần sau, sau hai lần trì hoãn, Đại Tá Võ văn Cầm, Chánh văn phòng của TT Thiệu cho tôi hay Tổng Thống cần «suy nghĩ thêm» Tôi hiểu qua cuộc thảo luận ông bằng lòng với giải pháp đề nghị nhưng một số tướng lãnh có thể lực khuynh đảo và ngay cả sát hại ông nếu ông bỏ rơi họ. Hình ảnh Tổng Thống Diệm và bào đệ bị phản bội và chết thảm vẫn còn là một ám ảnh trước mắt những nhà cầm quyền lúc bấy giờ.

Một cố gắng cuối cùng cải tổ toàn diện, tạo một diện mạo mới cho chính quyền VNCH để vận động Hoa kỳ và các quốc gia đồng minh giúp đỡ trong giai đoạn quyết định của cuộc chiến đấu bảo vệ Miền Nam tự do, xem như thất bại.

Dự án tái phối trí quân lực chưa được thực hiện. Cuộc dò dẫm phản ứng của Hoa Kỳ qua vụ Phước Long thúc đẩy Cộng quân hồ hởi dốc toàn lực tấn công kết thúc cuộc chiến xâm lăng Miền Nam.

Vụ triệt thoái Pleiku và Cao nguyên, dù không tránh được, nhưng quá muộn màng và thiếu chuẩn bị tối thiểu, đã kéo theo sự sụp đổ toàn diện của Miền Nam VNCH.

Hải ngoại, ngày 3 tháng 8, 2022

Lê Trọng Quát

-----
(1)-Trước khi viết bài này, tôi có điện thoại thăm Trung Tướng Trần văn Trung hiện ở Paris.

(2)-Độc giả có thể xem nhiều chi tiết hơn trong Tập II từ trang 892 đến trang 949 của tác phẩm «Việt Nam đi về đâu? Huyền thoại và sự thật» dày 1062 trang xuất bản và tái bản tại San Jose, Hoa Kỳ năm 2003 và ra mắt tại Santa Clara với 500 người tham dự, tiếp tục tại Westminster Nam California, Philadelphia, Washington DC ,Paris .

Độc giả ở Pháp có thể xem tại Thư Viện Quốc Gia Pháp ở Paris: Bibliothèque de France - Notice no: FRBNF 40033260 Sujet: Politique et gouvernement Vietnam 20e siècle BnF Catalogue général Auteur Lê Trọng Quát Titre: Việt Nam đi về đâu? Huyền Thoại và Sự Thật Edition: In lần thứ 2 San Jose California 2 vol.(1062 p) 21 cm No ISBN 0.9675058-3.6.